

"Shuffelina" foto av Brit Mari Billström © BUS 10

Genom Konstnärens Öga

Vi drog, slet och knuffade av alla krafter. Ut skulle den, som om det var det sista vi gjorde. Vattnet var medelhavsblått med lätta krusningar och guldstänk från solen.

Morbror stod som övergripande ledare av projektet. Flotten bestod av fyra stora tomma oljefat och plankor, säkert från morbrors bakgård eller morfars. Flotten blev stor och tung.

Många var vi som arbetade på flotten men exakt vilka vi var det minns jag inte. Bygget fortsatte allt medan morbror pekade här eller där. Grannpojarna visade prov på spikning och muskelstyrka, den äldre generationen var inte sämre. De stora tunnorna surrades fast under ett golv av gammal plank men dög gott för ett äventyr som det här på sjön.

Nu återstod sjösättningen. Vi lade stora långa stockar framför, tunnorna som vi rullade flotten på.

Vägen ut från gårdsplanen och den korta vägstumpen som var kvar var en enkel match. Nu började det verkliga slitet över sanddynorna. Det var bökitigt och trixigt. Vi slet som djur, det minns jag.

Sista biten över sanden var lätt jämförelsevis. Men vi var garanterat genomsvettiga när vi väl mötte det blå skummande havet.

Nu i sommar fanns drömmen om att vi skulle bygga en flotte och känna ungdomens vind genom håret och leka pirater på guppande sjö. Men det blev ingen flotte den här sommaren. Tiden rann liksom sanden genom fingrarna och var min dröm om flottbygge tog vägen vet jag inte. Sommaren har varit varm och böckerna för många. Men en bild har jag sparat av sommaren vid en tidig morgon promenad. Klockan är fem. En vy av strandråg och en smal

strimma hav mot Bornholm. Jag beskriver bilden för en vän som blivit blind. Han älskade att sitta här och titta ut över Kyhls strand. Solen går upp i öst bakom Örnahusen och lyser rött genom de tunna slöjmolnen, vilket man inte kan se på bilden. Min katt Shuffelina sitter i förgrunden på ett gammalt ekbord som min far en gång i tiden har gjort. Blicken berättar att hennes intresse har fångats av något som händer bakom min rygg, istället för mig och kameran. Hennes nos och bröst lyser svagt rosa från solen i öst.

Sommaren har vart helt underbar med sol och bad, utan flotte. Konstigt, aldrig blir det som man tänkt sig. Men drömmar är till för att förverkligas. Och så vitt jag förstår kommer det en ny sommar.

Brit Mari Billström
Hammenhög

